Judikatūras krājums

ĢENERĀLADVOKĀTA MANUELA KAMPOSA SANČESA-BORDONAS [*MANUEL CAMPOS SÁNCHEZ-BORDONA*]
SECINĀJUMI,
sniegti 2017. gada 18. maijā [1]

Lieta C-56/16 P

Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (*EUIPO*)
pret

Instituto dos Vinhos do Douro e do Porto, IP

Apelācija – Kopienas preču zīme – Vārdiska preču zīme "Port Charlotte" – *Instituto dos Vinhos do Douro e do Porto* pieteikums par spēkā neesamības atzīšanu – Ģeogrāfiskās izcelsmes norādes – Regula (EK) Nr. 1234/2007 – Savienības tiesībās paredzēta visaptveroša aizsardzība – Iespēja valsts tiesībās noteikt papildu aizsardzības līmeni

1. Jau pastāv plaša Tiesas judikatūra attiecībā uz *aizsargājamiem cilmes vietas nosaukumiem* (turpmāk tekstā – "*ACVN*") un *aizsargātajām ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm* (turpmāk tekstā – "*AĢIN*"). Šī apelācijas sūdzība ļaus Tiesai to piemērot attiecībā uz strīdu starp vīnu *ACVN un Savienības preču zīmi, kas, pamatojoties uz pirmā [ACVN] tiesību īpašnieku apgalvojumu, ir nepamatoti izmantojusi ACVN Porto/Port* [2] *raksturīgo ģeogrāfisko nosaukumu*.

2. Konkrēti, sākotnējais strīds radās starp *Instituto dos Vinhos do Douro e do Porto, IP* (turpmāk tekstā – "*IVDP*") un Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi) ("ITSB", tagad – Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs, "*EUIPO*"). Pēdējais minētais pēc tam, kad atšķirtspējīgais apzīmējums "Port Charlotte" tika reģistrēts kā *Savienības preču zīme, lai i*dentificētu viskiju, noraidīja *IVDP* iesniegto pieteikumu par šīs preču zīmes spēkā neesamības atzīšanu.

3. Vispārējā tiesa [3] daļēji apmierināja *IVDP* pārsūdzību par *EUIPO* lēmumu, kā rezultātā tika iesniegtas divas apelācijas sūdzības: a) *EUIPO* uzskata, ka pārsūdzētajā spriedumā ir kļūdaini pieņemts, ka *ACVN aizsardzība ir reglamentēta arī valsts (šajā gadījumā – Portugāles) tiesībās, bet b) IVDP* uzskata, ka tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, apstiprinot *EUIPO* viedokli par preču zīmes "Port Charlotte" un *ACVN Porto/Port* atbilstību.

1 Oriģinālvaloda – spāņu.

2 *ACVN* ietver vārdus *Oporto*, *Porto*, *Port*, *Portvin*, *Port Wine*, *Portwein*, *Portwijn*, *vin de Porto* un *vinho do Porto*.

3 Spriedums, 2015. gada 18. novembris, *Instituto dos Vinhos do Douro e do Porto*/ITSB – *Bruichladdich Distillery* ("PORT CHARLOTTE") (T-659/14, turpmāk tekstā – "pārsūdzētais spriedums", EU:T:2015:863).

I. Savienības tiesības

A. Regula (EK) Nr. 207/2009[4]

4. 8. panta 4. punktā ir noteikts:

"Ja nereģistrētas preču zīmes vai citas plašākā nekā tikai vietējas nozīmes tirdzniecībā izmantotas zīmes īpašnieks iebilst, tad preču zīmi, par kuru iesniegts pieteikums, nereģistrē, ja atbilstoši Savienības tiesību aktiem vai tās dalībvalsts tiesību aktiem, kuri attiecas uz šo zīmi:

a) tiesības uz šo apzīmējumu ir iegūtas pirms ES preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas vai prasītās prioritātes datuma attiecībā uz ES preču zīmes reģistrācijas pieteikumu;

b) šī zīme uzliek īpašniekam tiesības aizliegt kādas nākošās preču zīmes izmantošanu."

5. 53. pantā ir noteikts:

"1. Kopienas preču zīmi paziņo par spēkā neesošu, ja Birojā iesniegts attiecīgs iesniegums vai pamatojoties uz pretprasību lietas izskatīšanas procesā attiecībā uz pārkāpumu:

[..]

c) ja pastāv 8. panta 4. punktā minētas agrākas tiesības un ir izpildīti minētā punkta nosacījumi.

[..]"

B. Regula (EK) Nr. 1234/2007[5]

6. Saskaņā ar 118.b panta "Definīcijas" 1. punktu:

"1. Šajā apakšiedaļā izmanto šādas definīcijas:

a) "cilmes vietas nosaukums" nozīmē reģiona, īpašas vietas vai – izņēmuma gadījumos – valsts nosaukumu, ko izmanto, lai aprakstītu produktu, kas minēts 118.a panta 1. punktā un kas atbilst šādām prasībām:

   i) tā kvalitāti un īpašības galvenokārt vai vienīgi nosaka īpašā ģeogrāfiskā vide ar tai raksturīgo dabas un cilvēka faktoru;

   ii) vīnogas, no kurām tas ir ražots, ir augušas tikai šajā ģeogrāfiskajā apgabalā;

   iii) vīns ir ražots šajā ģeogrāfiskajā apgabalā;

   iv) tas ir iegūts no *Vitis vinifera* vīnogulāju šķirnēm;

4 **Padomes 2009. gada 26. februāra Regula par Eiropas Savienības preču zīmi (OV 200[9], L 78, 1. lpp.).**

5 **Padomes 2007. gada 22. oktobra Regula, ar ko izveido lauksaimniecības tirgu kopīgu organizāciju un paredz īpašus noteikumus dažiem lauksaimniecības produktiem (Vienotā TKO regula) (OV 2007, L 299, 1. lpp.), kas grozīta ar Padomes 2009. gada 25. maija Regulu (EK) Nr. 491/2009 (OV 2009, L 154, 1. lpp.) (turpmāk tekstā – "Regula Nr. 1234/2007").**

b) "ģeogrāfiskās izcelsmes norāde" nozīmē norādi uz reģionu, īpašu vietu vai – izņēmuma gadījumos – valsti, ko izmanto, lai aprakstītu produktu, kas minēts 118.a panta 1. punktā un kas atbilst šādām prasībām:

   i) tam piemīt īpaša kvalitāte, reputācija vai citas īpašības, kas ir saistītas ar tā ģeogrāfisko izcelsmi;

   ii) vismaz 85 % vīnogu, kas izmantotas tā ražošanai, augušas tikai šajā ģeogrāfiskajā apgabalā;

   iii) vīns ir ražots šajā ģeogrāfiskajā apgabalā;

   iv) tas iegūts no *Vitis vinifera* šķirnes vīnogulājiem vai *Vitis vinifera* krustojumiem ar citām *Vitis* ģints sugām."

7. 118.f panta "Iepriekšēja procedūra dalībvalstī" 6. un 7. punktā ir noteikts:

"6. Dalībvalstīs līdz 2009. gada 1. augustam stājas spēkā normatīvi un administratīvi akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šā panta prasības.

7. Ja dalībvalstī nav valsts tiesību aktu par cilmes vietas nosaukumu un ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu aizsardzību, tā var piešķirt nosaukuma aizsardzību saskaņā ar šīs apakšiedaļas noteikumiem valsts līmenī tikai uz laiku un no dienas, kad pieteikums ir iesniegts Komisijai. Šāda valsts nodrošināta pagaidu aizsardzība zaudēs spēku dienā, kad saskaņā ar šo apakšiedaļu tiks pieņemts lēmums par reģistrāciju vai lēmums par reģistrācijas atteikumu."

8. 118.l panta ("Saistība ar preču zīmēm") 1. punktā ir noteikts:

"Ja cilmes vietas nosaukumi vai ģeogrāfiskās izcelsmes norādes ir aizsargātas saskaņā ar šo regulu, tās preču zīmes reģistrācija, kas atbilst vienai no 118.m panta 2. punktā minētajām situācijām un attiecas uz produktu, kas ietilpst vienā no XI.b pielikumā uzskaitītajām kategorijām, tiek atteikta, ja pieteikums preču zīmes reģistrācijai iesniegts pēc tam, kad Komisijai iesniegts pieteikums par cilmes vietas nosaukuma vai ģeogrāfiskās izcelsmes norādes aizsardzību, un līdz ar to cilmes vietas nosaukums vai ģeogrāfiskās izcelsmes norāde ir aizsargāta.

Preču zīmes, kas reģistrētas, pārkāpjot šā punkta pirmo daļu, dzēš."

9. Saskaņā ar 118.m panta "Aizsardzība" 1., 2. un 3. punktu:

"1. Aizsargātus cilmes vietas nosaukumus un aizsargātas ģeogrāfiskās izcelsmes norādes var lietot visi uzņēmēji, kas laiž tirgū vīnu, kurš ražots saskaņā ar atbilstīgu produkta specifikāciju.

2. Aizsargāti cilmes vietas nosaukumi un aizsargātas ģeogrāfiskās izcelsmes norādes un vīni, kuriem izmanto šos aizsargātos nosaukumus saskaņā ar produkta specifikāciju, ir aizsargāti pret:

a) jebkādu tiešu vai netiešu aizsargātā nosaukuma komerciālu izmantošanu:

   i) attiecībā uz salīdzināmiem produktiem, kas neatbilst aizsargāta nosaukuma produkta specifikācijai; vai

   ii) ja šādi tiek ļaunprātīgi izmantota cilmes vietas nosaukuma vai ģeogrāfiskās izcelsmes norādes reputācija;

b) ļaunprātīgu izmantošanu, atdarināšanu vai aplinku norādījumu, pat tad, ja norādīta produkta vai pakalpojuma patiesā izcelsme vai ja aizsargātais nosaukums ir tulkots vai tam pievienoti vārdi "veids", "tips", "metode", "ražots kā", "atdarinājums", "buķete", "līdzīgs" vai tamlīdzīgiem vārdiem;

c) jebkuru citu nepareizu vai maldinošu norādi par produkta izcelsmi, cilmes vietu, specifiku vai būtiskām kvalitātes īpašībām uz iekšējā vai ārējā iepakojuma, reklāmas materiāla vai attiecīgā vīna produkta dokumentiem vai tāda iepakojuma izmantošanu, kas varētu radīt nepareizu priekšstatu par produkta izcelsmi;

d) jebkuru citu praksi, kas var maldināt patērētāju par produkta patieso izcelsmi.

3. Aizsargāti cilmes vietas nosaukumi vai aizsargātas ģeogrāfiskās izcelsmes norādes nedrīkst Kopienā kļūt par sugasvārdiem 118.k panta 1. punkta nozīmē."

10. Saskaņā ar 118.n pantu ("Reģistrs"):

"Komisija izveido un uztur aizsargāto cilmes vietu un aizsargāto ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu elektronisku un publiski pieejamu vīnu reģistru."

11. 118.s pantā "Pašreizējie aizsargātie vīnu nosaukumi" ir noteikts:

"1. Vīnu nosaukumi, kas ir aizsargāti saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1493/1999 51. un 54. pantu un Komisijas Regulas (EK) Nr. 753/2002 (2002. gada 29. aprīlis), ar ko paredz konkrētus noteikumus Padomes [1999. gada 17. maija] Regulas (EK) Nr. 1493/1999 [par vīna tirgus kopīgo organizāciju] piemērošanai attiecībā uz konkrētu vīna nozares produktu aprakstu, apzīmējumu, noformējumu un aizsardzību (OV 1999, L 179, 1. lpp.)], 28. pantu, automātiski tiek aizsargāti saskaņā ar šo regulu. Komisija ieraksta tos reģistrā, kas paredzēts šīs regulas 118.n pantā.

2. Attiecībā uz 1. punktā minētajiem pašreizējiem aizsargātajiem vīnu nosaukumiem dalībvalstis nosūta Komisijai:

a) tehniskos dokumentus, kas paredzēti 118.c panta 1. punktā;

b) valsts apstiprinājumu lēmumus.

3. Vīnu nosaukumi, kuri minēti 1. punktā un par kuriem 2. punktā minētā informācija nebūs iesniegta līdz 2011. gada 31. decembrim, zaudēs aizsardzību saskaņā ar šo regulu. Komisija veic attiecīgo formālo pasākumu un svītro šos nosaukumus no 118.n pantā paredzētā reģistra.

4. Regulas 118.r pantu nepiemēro šā panta 1. punktā minētajiem pašreizējiem aizsargātajiem vīnu nosaukumiem.

Saskaņā ar 195. panta 4. punktā izklāstīto procedūru Komisija līdz 2014. gada 31. decembrim pēc savas ierosmes var pieņemt lēmumu anulēt aizsardzību 1. punktā minētajiem cilmes vietas nosaukumiem un ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm, ja tie neatbilst 118.b pantā noteiktajām prasībām.

[..]"

12. 120.d pantā "Stingrāki vīndarības noteikumi, par kuriem nolēmušas dalībvalstis" ir noteikts:

"Dalībvalstis var savā teritorijā ierobežot vai neatļaut dažas vīndarības metodes un noteikt stingrākus ierobežojumus, nekā atļauts saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem, lai nostiprinātu būtisku īpašību saglabāšanu vīniem ar aizsargātu cilmes vietas nosaukumu vai aizsargātu ģeogrāfiskās izcelsmes norādi, kā arī dzirkstošajiem un deserta vīniem.

Dalībvalstis paziņo par šiem limitējumiem, aizliegumiem un ierobežojumiem Komisijai, kas tos dara zināmus pārējām dalībvalstīm."

II. Tiesvedības priekšvēsture

13. No pārsūdzētā sprieduma 1.–15. punkta izriet, ka 2006. gada 27. oktobrī sabiedrība *Bruichladdich Distillery Co. Ltd*. (turpmāk tekstā – "*Bruichladdich*") iesniedza Kopienas preču zīmes "Port Charlotte" reģistrācijas pieteikumu attiecībā uz precēm, kuras ietilpst Nicas nolīguma [6] 33. klasē "Alkoholiskie dzērieni".

14. Preču zīme tika reģistrēta 2007. gada 18. oktobrī ar numuru 5421474 un 2007. gada 29. oktobrī publicēta *Bulletin des marques communautaires* [Kopienas Preču Zīmju Biļetenā] Nr. 60/2007.

15. 2011. gada 7. aprīlī *IVDP* iesniedza *EUIPO* pieteikumu par preču zīmes spēkā neesamības atzīšanu atbilstoši Regulas Nr. 207/2009 53. panta 1. punkta c) apakšpunktam, lasot to kopsakarā ar 8. panta 4. punktu, 53. panta 2. punkta d) apakšpunktam un 52. panta 1. punkta a) apakšpunktam, lasot to kopsakarā ar 7. panta 1. punkta c) un g) apakšpunktu.

16. Atbildot uz šo pieteikumu, *Bruichladdich* ierobežoja to preču sarakstu, attiecībā uz kurām apstrīdētā preču zīme ir reģistrēta, ar precēm, kuras atbilst aprakstam: "viskijs".

17. Pieteikuma par spēkā neesamības atzīšanu pamatojumam *IVDP* izvirzīja ACVN "porto" un "port", kuri saskaņā ar tā apgalvojumu, pirmkārt, esot aizsargāti visās dalībvalstīs ar vairākām Portugāles tiesību normām un ar Regulas Nr. 491/2009 118.m panta 2. punktu un, otrkārt, kuri saskaņā ar pārskatīto un grozīto 1958. gada 31. oktobra Lisabonas Vienošanos par cilmes vietu nosaukumu aizsardzību un to starptautisko reģistrāciju esot reģistrēti un aizsargāti Francijā, Itālijā, Kiprā, Ungārijā, Portugālē un Slovākijā.

18. Ar 2013. gada 30. aprīļa lēmumu *EUIPO* Anulēšanas nodaļa noraidīja pieteikumu par spēkā neesamības atzīšanu.

19. 2014. gada 2. februārī *IVDP* pārsūdzēja Anulēšanas nodaļas lēmumu *EUIPO*.

20. Ar 2014. gada 8. jūlija lēmumu *EUIPO* Apelācijas ceturtā padome noraidīja trīs pārsūdzības pamatus.

21. Pirmkārt, Apelācijas padome noraidīja pamatu, kas attiecās uz Regulas Nr. 207/2009 53. panta 1. punkta c) apakšpunkta, lasot to kopsakarā ar 8. panta 4. punktu, pārkāpumu. Īsumā tā apgalvoja, ka ACVN aizsardzība ir reglamentēta tikai Regulā Nr. 491/2009, tādējādi runa esot par ekskluzīvu Eiropas Savienības kompetenci. Tā arī uzskatīja, ka šajā gadījumā ACVN bija aizsargāts vienīgi attiecībā uz vīnu, kas ir prece, kura nav salīdzināma ar preci, kuru apzīmē kā "viskiju", un ka preču zīmē "Port Charlotte" nav aplinku norādes uz portvīnu. Tā arī norādīja, ka nav jāpārbauda, vai ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm "porto" vai "port" ir reputācija vai nav, jo apstrīdētajā preču zīmē tās [neesot] nedz izmantotas, nedz norādītas.

22. Otrkārt, Apelācijas padome noraidīja pamatu, kurš attiecās uz Regulas Nr. 207/2009 53. panta 2. punkta d) apakšpunkta pārkāpumu un bija balstīts uz apgalvojumu, ka ACVN "porto" un "port" saskaņā ar Lisabonas Vienošanos 1983. gada 18. martā ir reģistrēti Pasaules Intelektuālā īpašuma organizācijā (*WIPO*) ar numuru 682. Apelācijas padome apgalvoja, ka ar šo reģistrāciju tiekot aizsargāts – ne tikai Portugālē – vienīgi vārds "porto", kas neesot apstrīdētās preču zīmes sastāvdaļa.

6 Nicas 1957. gada 15. jūnija Nolīgums par preču un pakalpojumu starptautisko klasifikāciju preču zīmju reģistrācijas vajadzībām, kurā grozījumi izdarīti 1979. gada 28. septembrī (*Recueil des traités des Nations unies*, 1154. sējums, Nr. I-18200, 89. lpp.).

23. Treškārt, Apelācijas padome noraidīja pamatus, kuri attiecās uz Regulas Nr. 207/2009 52. panta 1. punkta a) apakšpunkta, lasot to kopsakarā ar tās pašas regulas 7. panta 1. punkta c) un g) apakšpunktu, pārkāpumu. Tā uzskatīja, ka apstrīdētajā preču zīmē neesot vienlaicīgas atsauces uz kādu vietu – pastāvošu vai nepastāvošu – ar nosaukumu *Port Charlotte*, nedz arī uz "Oporto (Portu) pilsētu". Tā arī apgalvoja, ka tās pašas regulas 7. panta 1. punkta c) apakšpunktā minētais absolūtais atteikuma pamats neesot izvirzīts "līdz apelācijas sūdzības iesniegšanas brīdim", tādēļ *IVDP* nebija tiesīgs šo pamatu izvirzīt. Katrā ziņā apstrīdētā preču zīme nevarot maldināt sabiedrību attiecībā uz preces, kas ar to aptverta, ģeogrāfisko izcelsmi minētās regulas 7. panta 1. punkta g) apakšpunkta izpratnē.

III. Tiesvedība Vispārējā tiesā un pārsūdzētais spriedums

24. 2014. gada 15. septembrī *IVDP* cēla Vispārējā tiesā prasību atcelt Apelācijas padomes lēmumu. Tā bija balstīta uz sešiem pamatiem, no kuriem saistībā ar šo apelācijas sūdzību it īpaši ir jāuzsver trešais [pamats], kas attiecas uz Regulas Nr. 207/2009 53. panta 1. punkta c) apakšpunkta, lasot to kopsakarā ar 8. panta 4. punktu, pārkāpumu.

25. *IVDP* pārmet Apelācijas padomei, ka tā kļūdaini ir uzskatījusi, ka vīnu cilmes vietas nosaukuma *Porto*/*Port* aizsardzība ir reglamentēta vienīgi Regulā Nr. 491/2009, izslēdzot Portugāles tiesībās noteikto aizsardzību.

26. Saistībā ar šo pašu pamatu un neatkarīgi no atsaukšanās uz Portugāles tiesībām *IVDP*, balstoties uz Regulas Nr. 491/2009 118.m pantu, nepiekrīt Apelācijas padomes konstatējumam par preču zīmes "Port Charlotte" un ACVN *Porto*/*Port* atbilstību.

27. Saistībā ar šo noteikumu *IVDP* norāda, ka ar to i) ir aizliegta jebkāda tieša vai netieša ACVN komerciāla izmantošana attiecībā uz salīdzināmām precēm, kā tas ir portvīna un viskija gadījumā; ii) pat ja šīs preces nebūtu salīdzināmas, vārda *Port*, kas ir ACVN, komerciāla izmantošana apstrīdētajā preču zīmē nozīmētu tā reputācijas vai prestiža izmantošanu, ko minētais noteikums arī aizliedz, un iii) katrā ziņā preču zīme "Port Charlotte" atdarina vai ietver aplinku norādi uz ACVN *Porto*/*Port*.

28. Vispārējā tiesa piekrita *IVDP* argumentiem par valsts tiesību piemērošanu. Tās veiktā analīze lika izdarīt secinājumu, ka spēkā neesamības pamati alternatīvi vai kumulatīvi var tikt balstīti uz agrākām tiesībām "saskaņā ar [Savienības] tiesību aktiem vai valsts tiesību aktiem, kas reglamentē aizsardzību". Pēc tās domām, ACVN piešķirtā aizsardzība var tikt papildināta ar atbilstošajām valsts tiesībām, ar kurām tiek piešķirta papildu aizsardzība.

29. Pamatojoties uz šo premisu un ņemot vērā, ka *IVDP* bija atsaucies uz atbilstošajām Portugāles tiesību normām attiecībā uz ACVN *Porto*/*Port*, Apelācijas padome neesot drīkstējusi noraidīt valsts noteikumu piemērošanu, pamatojot to tā, ka cilmes vietas nosaukuma aizsardzība ir reglamentēta vienīgi Regulā Nr. 491/2009 un ietilpst Savienības ekskluzīvajā kompetencē.

30. Attiecībā uz pārējiem *IVDP* izvirzītajiem spēkā neesamības pamatiem Vispārējā tiesa, līdzīgi kā Apelācijas padome (ar nelielām niansēm), apstiprināja apstrīdētās preču zīmes atbilstību ACVN *Porto*/*Port*.

IV. *EUIPO* iesniegtā apelācijas sūdzība

31. Savā vienīgajā apelācijas pamatā *EUIPO* būtībā pārmet Vispārējai tiesai, ka tā ir atzinusi, ka saskaņā ar valsts tiesībām ACVN var saņemt papildu aizsardzību paralēli tai, kas ir noteikta Savienības tiesībās. *EUIPO* uzskata, ka šāds apgalvojums ir saistīts ar kļūdainu Regulas Nr. 207/2009 53. panta 1. punkta c) apakšpunkta, lasot to kopsakarā ar 8. panta 4. punktu, un 53. panta 2. punkta d) apakšpunkta piemērošanu.

32. *EUIPO* atzīst, ka brīdī, kad tika iesniegts preču zīmes "Port Charlotte" reģistrācijas pieteikums (2006. gada 27. oktobrī), uz vārdiem "porto" un "port" attiecās Kopienu tiesību normas, kuras reglamentē ACVN aizsardzību. Brīdī, kad tika apstrīdēta reģistrētā preču zīme (2011. gada 7. aprīlī), piemērojamā tiesību norma bija Regula Nr. 1234/2007, kas grozīta ar Regulu Nr. 491/2009. Ar šiem grozījumiem, ar kuriem Regulai Nr. 1234/2007 tika pievienoti 118.a–118.t pants, ir vienīgi atkārtoti Regulas (EK) Nr. 479/2008[7] 33.–51. pants un 53. pants. Lai izprastu Savienības likumdevēja nodomu saistībā ar *vīnu cilmes vietas nosaukumu aizsardzību, esot jāpievērš uzmanība ne tikai* Regulas Nr. 1234/2007, bet arī Regulas Nr. 479/2008 noteikumiem un preambulas apsvērumiem.

33. *EUIPO* pamatojas uz 2009. gada 8. septembra spriedumu *Budějovický Budvar*[8], velkot paralēles starp *cilmes vietas nosaukumu aizsardzības režīmu attiecībā uz vīniem un* lauksaimniecības produktu un pārtikas produktu *cilmes vietas nosaukumu aizsardzību*, kas ir reglamentēta Regulā (EK) Nr. 510/2006[9]. Šis spriedums dodot tam iemeslu apgalvot, ka, atzīstot valsts tiesisko regulējumu par papildu aizsardzību, Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, jo, pastāvot saskaņotiem tiesību aktiem Savienības tiesībās, jebkura cita valsts tiesībās noteikta aizsardzība esot izslēgta. Regulā Nr. 491/2009 esot noteikts vienots un visaptverošs regulējums visā Savienības teritorijā.

34. Šajā ziņā *EUIPO* izvirza trīs argumentus: i) lai valsts tiesību normas varētu līdzāspastāvēt Savienības tiesiskajam regulējumam vai radīt atkāpes no pēdējā minētā, esot jābūt skaidriem noteikumiem, kuros tas ir atļauts, bet Regulas Nr. 207/2009 8. panta 4. punkts nevarot tikt uzskatīts par šāda veida noteikumu. Runa esot par vispārēju norādi, kurā netiek piešķirtas pilnvaras valsts tiesībās paredzēt atkāpes no Savienības aizsardzības režīma; ii) subsidiaritātes princips attiecībā uz kopīgas kompetences īstenošanu saskaņā ar LESD 2. panta 2. punktu neļaujot dalībvalstīm īstenot savu kompetenci, ja Savienības iestādes ir nolēmušas īstenot savējo, un iii) saskaņā ar Tiesas judikatūru saistībā ar lauksaimniecības produktu un pārtikas produktu cilmes vietu nosaukumu aizsardzību[10] valsts tiesībās noteiktais aizsardzības līmenis vairs neesot spēkā, kad stājas spēkā Savienības tiesībās paredzētā aizsardzība.

35. *IVDP* iebilst pret šādu argumentāciju, izslēdzot paralēlismu starp Regulu Nr. 491/2009, kura ir piemērojama attiecībā uz vīnu ACVN (118.a–118.z pants), un Regulu Nr. 510/2006, kura attiecas uz lauksaimniecības produktu un pārtikas produktu cilmes vietu nosaukumiem. Tādējādi esot noraidāma Tiesas judikatūras saistībā ar Regulu Nr. 510/2006[11] ekstrapolācija uz vīna nozari, [kas ir arguments], kuru vēl vairāk pastiprina sprieduma *Assica* un *Krafts Foods Italia*[12] 28. punktā noteiktais.

7 Padomes 2008. gada 29. aprīļa Regula par vīna tirgus kopējo organizāciju, ar ko groza Regulas (EK) Nr. 1493/1999, (EK) Nr. 1782/2003, (EK) Nr. 1290/2005 un (EK) Nr. 3/2008 un atceļ Regulas (EEK) Nr. 2392/86 un (EK) Nr. 1493/1999 (OV 2008, L 148, 1. lpp.). Spēkā kopš 2009. gada 1. augusta saistībā ar īstenošanas noteikumiem.

8 Lieta C-478/07, EU:C:2009:521.

9 Padomes 2006. gada 20. marta Regula par lauksaimniecības produktu un pārtikas produktu ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu un cilmes vietu nosaukumu aizsardzību (OV 2006, L 93, 12. lpp.).

10 Spriedums, 1999. gada 4. marts, *Consorzio per la tutela del formaggio Gorgonzola* (C-87/97, EU:C:1999:115).

11 Spriedums, 2009. gada 8. septembris, *Budějovický Budvar* (C-478/07, EU:C:2009:521).

12 Spriedums, 2014. gada 8. maijs (C-35/13, EU:C:2014:306).

36. *IVDP* uzskata, ka Regulas Nr. 207/2009 8. panta 4. punkts pamato valsts tiesībās noteiktās aizsardzības piemērošanu. Tas kritizē *EUIPO* apgalvojumu attiecībā uz iespējamo iekšējā tirgus darbības traucējumu, ja tiktu piekrists tam, ka valsts tiesībās var tikt noteikta papildu aizsardzība, norādot, ka aizsardzība, kas ACVN ar reputāciju ir piešķirta Portugāles tiesībās, ir tāda pati kā Savienības preču zīmju tiesībās noteiktā.

37. *Bruichladdich* būtībā piekrīt *EUIPO* nostājai par to, ka Eiropas Savienības tiesībās *cilmes vietas nosaukumiem* un *ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm* ir piešķirta pilnīga aizsardzība.

38. Turpretim Portugāles valdība uzskata, ka ir noraidāms [arguments] par to, ka Savienības tiesībās *cilmes vietas nosaukumiem* piešķirtā aizsardzība ir pilnīga un tai ir augstāks spēks par jebkuru valsts tiesībās noteikto aizsardzības līmeni.

V. *IVDP* pretapelācijas sūdzība

39. *IVDP* ne tikai iebilst *EUIPO* pret apelācijas sūdzību, bet ceļ pati savu sūdzību, kas ir balstīta uz trim pamatiem. Pirmais [pamats] [13] vispārēji sakrīt ar to, ko tā izklāstīja, atbildot uz attiecīgo *EUIPO* pamatu par tikai Savienības tiesībās noteiktās *cilmes vietas nosaukumu* aizsardzības piemērošanu.

40. Savā otrajā pamatā *IVDP* pārmet Vispārējai tiesai [14], ka tā, uzskatot, ka apstrīdētajā preču zīmē neesot nedz izmantoti, nedz norādīti ACVN *Porto*/*Port*, tādēļ neesot bijis jāpārbauda, vai tiem ir reputācija vai nav, ir pārkāpusi Regulas Nr. 491/2009 118.m panta 2. punkta a) apakšpunkta noteikumus.

41. *IVDP* apgalvo, ka ar vārda "port" iekļaušanu apstrīdētajā preču zīmē tiekot atdarināts vai ietverts aplinku norādījums uz *cilmes vietas nosaukumu Porto*/*Port*, kas ir aizsargāts saskaņā ar Regulas Nr. 491/2009 118.m panta 2. punkta a) apakšpunkta ii) ievilkumu. Tiesa jau esot paskaidrojusi, ka aplinku norādījums attiecas uz situāciju, kurā vārds, kas ir izmantots preces apzīmēšanai, ietver aizsargāta nosaukuma daļu tā, ka tad, kad patērētājs saskaras ar preces nosaukumu, viņš iedomājas par preci, kura nosaukums ir aizsargāts [15].

42. Savā trešajā pamatā *IVDP* pauž nožēlu, ka Vispārējā tiesa esot uzskatījusi [16], ka apstrīdētās preču zīmes izmantošana neietver nekādu cilmes vietas nosaukuma *Porto*/*Port* ļaunprātīgu izmantošanu, atdarināšanu vai aplinku norādījumu, ar ko, pēc tās domām, tiek pārkāpti Regulas Nr. 491/2009 118.m panta 2. punkta b) apakšpunkta noteikumi. Šajā ziņā tā noraida Vispārējās tiesas apsvērumus par portvīna un viskija īpašībām, kas tai esot ļāvis secināt, ka abi alkoholiskie dzērieni vidusmēra patērētājam ir labi zināmi. *IVDP* uzskata, ka būtībā runa ir par salīdzināmiem produktiem.

43. *EUIPO* uzskata, ka otrais un trešais apelācijas sūdzības pamats ir nepieņemami, jo tie attiecoties nevis uz Vispārējās tiesas īstenoto tiesību, bet gan pierādījumu un faktu novērtējumu. Šajā ziņā tas atsaucas uz 2016. gada 21. janvāra spriedumu *Viiniverla* [17], kurā Tiesa noteica, ka vērtējums saistībā ar asociācijām nav tiesību jautājums.

13 Tajā konkrēti tiek kritizēts pārsūdzētā sprieduma 38. un 41. punkts.

14 Konkrēti tas kritizē pārsūdzētā sprieduma 68.–73. punktu.

15 Atsaucoties uz spriedumiem, 1999. gada 4. marts, *Consorzio per la tutela del formaggio Gorgonzola* (C-87/97, EU:C:1999:115), 25. punkts; 2008. gada 26. februāris, Komisija/Vācija (C-132/05, EU:C:2008:117), 44. punkts, un 2011. gada 14. jūlijs, *Bureau national interprofessionnel du Cognac* (C-4/10 un C-27/10, EU:C:2011:484), 56. punkts.

16 Šajā ziņā tā atsaucas uz pārsūdzētā sprieduma 74.–77. punktu.

17 Lieta C-75/15 (EU:C:2016:35), 31. punkts.

44. Pakārtoti *EUIPO* norāda, ka saistībā ar preču zīmes un ACVN salīdzināmību *IVDP* tikai atkārtojot [pirmajā] instancē izvirzītos argumentus, nepierādot, ka tiesa būtu pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā vai sagrozījusi faktus. Papildus *EUIPO* uzskata, ka Vispārējā tiesa ir pareizi piemērojusi 2016. gada 21. janvāra spriedumā *Viiniverla* [18] iedibināto judikatūru par asociāciju jēdzienu.

45. Attiecībā uz *IVDP* pirmo apelācijas sūdzības pamatu *EUIPO* atsaucas uz savā paša sūdzībā pausto [argumentu] par Savienības tiesībās noteikto saskaņoto un visaptverošo aizsardzību.

46. *Bruichladdich* arī iebilst pret *IVDP* pirmo apelācijas sūdzības pamatu un lūdz to noraidīt, pamatojoties uz Tiesas judikatūru saistībā ar Regulu Nr. 510/2006, kuru Vispārējā tiesa esot piemērojusi pareizi. Sistēmas ekskluzīvais raksturs neizslēdzot valsts tiesību piemērošanu attiecībā uz ACVN un AĢIN, bet tikai tad, ja uz tiem neattiecas regulas.

47. *Bruichladdich* uzsver, ka jomās, uz kurām attiecas [Kopienu] regulas, esot jāņem vērā kopīgais mērķis izveidot vienotu aizsardzības sistēmu visā Savienībā, kas padaraot neiespējamu dubultu aizsardzību, kura vienlaikus pamatojas gan uz valsts, gan Savienības tiesībām. Vienīgais pieļaujamais izņēmums esot noteikums par pārejas režīma piemērošanu (Regulas Nr. 510/2006 5. panta 6. punkts un Regulas Nr. 491/2009 118.f panta 6. un 7. punkts).

48. Visbeidzot, *Bruichladdich* par nepamatotiem uzskata *IVDP* apelācijas sūdzības otro un trešo pamatu. Nepastāvot risks, ka Savienības konkrētā sabiedrības daļa varētu sajaukt apstrīdēto preču zīmi ar ACVN *Porto*/*Port*. Pēdējā esot ietverta norāde uz Portugāles teritorijas daļu, bet preču zīmē esot atsauce nevis uz šo reģionu, bet gan uz jūras vidi, kas saistīta ar ostu, vai arī ar sievietes vārdu (*Charlotte*), kas esot preču zīmes galvenais elements. Apzīmējumu līdzības neesamība izslēdzot iespēju piemērot Regulas Nr. 491/2009 118.m panta 2. punktu, tāpēc neesot jāizvērtē šajā noteikumā paredzētie nosacījumi, it īpaši tie, kas attiecas uz ACVN "porto" vai "port" reputācijas izmantošanu. Katrā ziņā attiecīgās preces neesot salīdzināmas no to sastāvdaļu, garšas un spirta tilpumkoncentrācijas viedokļa.

VI. Analīze

A. Ievada apsvērums

49. Strīds, kas ir jāatrisina šajā (dubultajā) apelācijas sūdzībā, galvenokārt ir saistīts ar to, vai vīnu cilmes vietas nosaukumu aizsardzībai ir piemērojams tikai un vienīgi Regulā Nr. 1234/2007 noteiktais tiesiskais režīms [19].

50. *IVDP* aizstāv viedokli, kāds ir pausts arī pārsūdzētajā spriedumā, ka ir piemērojami Portugāles tiesību akti, jo tajos ir noteikts augstāks aizsardzības līmenis nekā Savienības tiesībās. Tomēr šis apgalvojums nav pieņemams. Tiesai iesniegtajos dokumentos *IVDP* neprecizē, kāds ir šā šķietami augstākā aizsardzības līmeņa īpašais saturs [20]. Tomēr tas ir izskaidrots Vispārējai tiesai, jo prasībā par [lēmuma] atcelšanu [21] tika apgalvots, ka Portugāles tiesību akti aizliedz izmantot ACVN *Porto*/*Port*, ne tikai pastāvot sajaukšanas riskam, bet arī tad, ja tā nelikumīga izmantošana (preču zīmē) varētu kaitēt paša ACVN reputācijai, netaisnīgi gūstot labumu no tā atšķirtspējas vai prestiža.

18 Lieta C-75/15 (EU:C:2016:35).

19 Pārsūdzētajā spriedumā un lietas dalībnieku rakstveida apsvērumos ir ietvertas atsauces uz Regulu Nr. 491/2009, it kā tā būtu piemērojamā tiesību norma. Patiesībā runa ir par Regulu Nr. 1234/2007, kura grozīta ar iepriekš minēto [regulu]. Sākotnēji Regulā Nr. 1234/2007 *tika iekļauti tikai* tie *vīna nozares noteikumi*, uz kuriem *neattiecās nekādas likumdošanas reformas*. Tās tiesību normas, uz kurām attiecās grozījumi, bija jāiekļauj [regulā] pēc to ieviešanas, kā tas notika Regulas Nr. 479/2008 par vīna tirgus kopējo organizāciju gadījumā. Ar Regulu Nr. 491/2009 Regulā Nr. 1234/2007 pilnībā ir iekļauta *vīna nozare*, iestrādājot tajā likumdevēju lēmumus, kas pieņemti ar Regulu Nr. 479/2008.

20 Tiesas sēdē, atbildot uz Tiesas jautājumiem, *IVDP* aizstāvis paskaidroja, ka valsts tiesībās noteiktais augstākais aizsardzības līmenis nozīmē, ka preču zīmē ir aizliegts netaisnīgi izmantot ACVN *Porto*/*Port* prestižu.

21 2014. gada 15. septembrī Vispārējā tiesā iesniegtā prasības pieteikuma 60. punkts.

51. Atkārtoju, ka šis apgalvojums nav pamatots, jo aizsardzība, kas Savienības tiesībās ir noteikta vīnu cilmes vietas nosaukumiem, ir vismaz tikpat spēcīga kā tā, kura saskaņā ar *IVDP* pausto ir noteikta Portugāles tiesībās. Konkrēti, viens no iemesliem, kas liedz reģistrēt Savienības preču zīmi, ir tieši tāds, ka ar tām tiek mēģināts netaisnīgi izmantot kāda vīnu ACVN prestižu.

52. Faktiski pats *IVDP* tieši vai netieši atzīst, ka tā ir, raugoties no diviem aspektiem. Pirmkārt, savā pretapelācijas sūdzībā tas pamatojas uz Regulu Nr. 1234/2007, lai pierādītu, ka tās 118.m panta 2. punkta b) apakšpunkta ii) ievilkumā tam esot ļauts "saņemt aizsardzību pret apstrīdētās preču zīmes izmantošanu, "jo šī izmantošana ir saistīta ar labuma gūšanu" no ACVN *Port* reputācijas" [22]. Otrkārt, tas norāda, ka "aizsardzība, kas ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm ar reputāciju ir piešķirta Portugāles tiesību aktos, ir tāda pati kā Savienības tiesībās noteiktā attiecībā uz labi zināmām preču zīmēm (*well known trade marks*)" [23].

53. Ja Portugāles tiesību akti un Savienības tiesības šajos gadījumos nodrošina vienādu aizsardzību, domāju, ka diskusija par to, vai ir prioritārā kārtā piemērojami vieni vai otri [tiesību akti], pamatojoties uz šķietamo iemeslu, ka valsts tiesībās ACVN ir noteikts augstāks aizsardzības līmenis, ir lielā mērā mākslīga. Tādējādi Vispārējā tiesa būtu varējusi aprobežoties ar pārējo pārsūdzības pamatu izvērtējumu bez nepieciešamības iedziļināties plašākā problēmā, kura, neapšaubāmi, būdama interesanta, tomēr neattiecas uz konkrēto lietu.

54. Tomēr, ja pārsūdzētajā spriedumā ir ietverti argumenti (un nolēmums, kurš uz tiem pamatojas), kuri ir pretrunā Savienības tiesību visaptverošai piemērošanai, ierobežojot vīnu ACVN aizsardzību, ir jāatbild uz iebildumiem, kuri saistībā ar tiem ir pausti apelācijas sūdzībā. Jau iepriekš pateikšu, ka risinājums būs saistīts ar piemērojamo regulu, it īpaši, Regulas Nr. 1234/2007, kas grozīta ar Regulu Nr. 491/2009 [24], interpretāciju.

B. Par *EUIPO* apelācijas sūdzības vienīgo pamatu un *IVDP* pretapelācijas sūdzības pirmo pamatu

55. Uzskatu, ka būtu lietderīgi analizēt *EUIPO* apelācijas sūdzības vienīgo pamatu kopā ar *IVDP* pretapelācijas sūdzības pirmo pamatu. Tie abi, aplūkojot tos no dažādiem skatupunktiem, attiecas uz Regulas Nr. 1234/2007 piemērošanas ekskluzīvo raksturu pretstatā argumentam par to, ka saskaņā ar valsts tiesībām uz vīnu ACVN var attiekties papildu aizsardzība.

56. *EUIPO* pamatojas uz spriedumu *Budějovický Budvar* [25], lai izslēgtu, ka valsts tiesībās varētu būt noteikts augstāks cilmes vietu nosaukumu aizsardzības līmenis nekā Savienības tiesībās. Šajā lietā Tiesai bija jāatrisina tāds pats strīds [26], tomēr tā attiecās uz Regulā Nr. 510/2006 noteikto aizsardzību saistībā ar alus ģeogrāfiskās izcelsmes norādi. Spriedumā tika apstiprināts šīs aizsardzības visaptverošais raksturs, jo regulas mērķis nav "paralēli valsts tiesību noteikumiem, kas varētu turpināt pastāvēt, iedibināt papildu aizsardzības sistēmu kvalificētām ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm, kā, piemēram, sistēmu, kas ir izveidota ar Padomes 1993. gada 20. decembra Regulu (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV 1994, L 11, 1. lpp.), bet gan paredzēt vienotu un izsmeļošu aizsardzības sistēmu šādām norādēm" [27].

22 Pretapelācijas sūdzības pieteikuma 62. punkts.

23 Tā iebildumu pret *EUIPO* apelācijas sūdzību 90. punkts.

24 Jāpiebilst, ka iemesli, kuri lika Savienības likumdevējam noteikt vīna tirgus kopējo organizāciju, ir minēti Regulas Nr. 479/2008, kas ir par Regulu Nr. 491/2009 agrāka tiesību norma, preambulas apsvērumos, kas līdz ar to ir interpretācijas līdzeklis saistībā ar regulējuma darbības jomu.

25 Spriedums, 2009. gada 8. septembris (C-478/07, EU:C:2009:521).

26 Šis strīds bija tik līdzīgs tagadējam, kas ir radies astoņus gadus vēlāk, ka joprojām ir piemērojami ģenerāladvokāta D. Ruisa-Harabo Kolomera [*D. Ruiz-Jarabo Colomer*] vārdi viņa secinājumu, kas sniegti lietā *Budějovický Budvar* (C-478/07, EU:C:2009:52), 89. punktā: "Tiesa tiek lūgta lemt par to, vai Kopienu tiesību normas par ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu aizsardzību un cilmes vietu nosaukumu aizsardzību ir ekskluzīvas, kas ir viens no visstrīdīgākajiem jautājumiem šajā jomā, kurā judikatūra līdz šim brīdim ir sniegusi tikai daļējas atbildes".

27 Spriedums, 2009. gada 8. septembris, *Budějovický Budvar* (C-478/07, EU:C:2009:521), 114. punkts.

57. Ar apelācijas sūdzībā paustajiem pretējiem argumentiem tiek apgalvots vai, attiecīgi, apstrīdēts, ka Tiesas judikatūra saistībā ar Regulu Nr. 510/2006 būtu piemērojama arī attiecībā uz Regulu Nr. 1234/2007. *IVDP* uzskata, ka vīnu ACVN ir tik īpašas raksturiezīmes, ka to aizsardzībai ir jāatšķiras no tās, kura Savienības tiesībās ir paredzēta attiecībā uz līdzīgiem nosaukumiem vai norādēm.

58. Vispārējā tiesa sākumā atzīst [28], ka Regulas Nr. 1234/2007 118.m panta 1. un 2. punktā vienveidīgi un izsmeļoši ir reglamentēta gan ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu komerciālās izmantošanas atļauja, gan tās ierobežojumi vai pat aizliegums. Tomēr turpinājumā tā apgalvo [29], ka saskaņā ar Regulas Nr. 207/2009 (par Savienības [Kopienas] preču zīmi) 8. panta 4. punktu var tikt aizliegts reģistrēt kādu preču zīmi vai panākta reģistrētas preču zīmes atzīšana par spēkā neesošu, ja tā nonāk pretrunā agrākam apzīmējumam, kas ir aizsargāts Savienības tiesību aktos vai valsts tiesībās. No tā izriet, ka ACVN *Porto*/*Port* varētu tikt izmantota papildu aizsardzība, kas tam ir piešķirta Portugāles tiesībās.

59. Lasot Regulas Nr. 207/2009 8. panta 4. punktu atsevišķi, hipotētiski varētu tikt apstiprināts secinājums, kuru ir izdarījusi Vispārējā tiesa. Tomēr tā interpretācijā nedrīkst neņemt vērā sekas, kuras izriet no citiem Savienības tiesību normu aspektiem. Konkrēti, ir jāņem vērā pašu ACVN un AĢIN regulējums, jo Savienība saistībā ar tiem ir īstenojusi pati savu kompetenci. To darot, tā turklāt Regulā Nr. 1234/2007 (118.l pantā) ir iekļāvusi konkrētu noteikumu, tieši lai precizētu attiecības starp intelektuālā īpašuma tiesību (kam ir kolektīvs raksturs) veidiem un Savienībā reģistrētajām preču zīmēm (kam ir individuāls raksturs).

60. Savienības likumdevējs ir nolēmis īstenot savu kompetenci attiecībā uz ACVN un AĢIN gan saistībā ar lauksaimniecības produktiem un pārtikas produktiem (Regula Nr. 510/2006), gan saistībā ar stiprajiem alkoholiskajiem dzērieniem (Regula Nr. 110/2008) [30], gan attiecībā uz vīna nozari (Regula Nr. 1234/2007). Ārpus jomām, uz kurām attiecas minētās regulas, *cilmes vietas nosaukumi un ģeogrāfiskās izcelsmes norādes joprojām paliek dalībvalstu kompetencē*.

61. Kopienas pārziņā nodotajās jomās aizsardzība, kas ir noteikta Savienības regulās, attiecas nevis uz jebkuru *cilmes vietas nosaukumu vai ģeogrāfiskās izcelsmes norādi, bet tikai uz tajās definētajiem [nosaukumiem un norādēm*]. Runājot par pirmajiem, aizsardzība attiecas uz tiem *cilmes vietas nosaukumiem, kuri apzīmē produktus, kuru* kvalitāti un īpašības galvenokārt vai vienīgi nosaka īpašā ģeogrāfiskā vide ar tai raksturīgajiem dabas un cilvēka faktoriem. Runājot par otrajām, aizsargātas tiek tikai tās norādes, kuras attiecas uz produktiem, *kuru* kvalitāti, reputāciju un īpašās raksturiezīmes nosaka to ģeogrāfiskā izcelsme (AĢIN). Kopīgais AĢIN un ACVN ir teritoriālais elements, bet pēdējie attiecas uz precēm, kuru īpašās iezīmes nosaka to izcelsmes vietai [raksturīgie] dabas un cilvēka faktori.

28 Pārsūdzētais spriedums, 41. punkts.

29 Turpat, 44.–49. punkts.

30 Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 15. janvāra Regula (EK) Nr. 110/2008 par stipro alkoholisko dzērienu definīciju, aprakstu, noformējumu, marķējumu un ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu aizsardzību un ar ko atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr. 1576/89 (OV 2008, L 39, 16. lpp.).

62. Vīnu ACVN gadījumā Savienības likumdevēja rīcība pati par sevi ir ierobežojusi aizsardzības jomu, lai vienādotu tās regulējumu visās dalībvalstīs [31]. Valstis var izmantot savu rīcības brīvību, nosakot vienkāršu (nevis kvalificētu) ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu regulējumu, proti, tādu [norāžu], kas neprasa, lai izstrādājumiem būtu kāda īpaša iezīme vai slavens elements, kuri atvasināti no izcelsmes vietas, taču tām ir jāspēj identificēt šo vietu. Savienības tiesību normas, kuras ir piemērojamas visaptveroši, attiecas tikai uz ACVN un AĢIN, savukārt vienkāršās ģeogrāfiskās izcelsmes norādes tiek aizsargātas saskaņā ar valsts tiesībām.

63. Būtībā paralēlisms starp Regulu Nr. 510/2006, no vienas puses, un Regulu Nr. 1234/2007 tajā daļā, kas attiecas uz vīnu ACVN, no otras puses, manuprāt, ir nenoliedzams. To mērķis ir vienāds – nodrošināt patērētājam – un, no otras puses, arī attiecīgo nosaukumu īpašniekiem –, lai produkti, kuri ir gan vienas, gan otras [regulas] priekšmets, atbilstu augstam kvalitātes līmenim, pamatojoties uz to ģeogrāfisko izcelsmi. Tās saskan arī tajā ziņā, ka uz šiem produktiem (vienā gadījumā – vīniem, un otrā – lauksaimniecības produktiem un pārtikas produktiem kopumā) attiecas tā pati reģistrācijas sistēma un no tās izrietošā vienādā aizsardzība visā Savienības teritorijā neatkarīgi no to valstiskās izcelsmes.

64. Būtībā pašā Regulā Nr. 479/2008 (kuras teksts tika iekļauts grozītajā Regulā Nr. 1234/2007) ir uzsvērts, ka ar to uz vīnu ACVN jomu tikai tiek pārnesti Regulā Nr. 510/2006 noteiktie principi. Tās preambulas divdesmit septītajā apsvērumā ir skaidri noteikts, ka "cilmes vietu nosaukumu vai ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu [attiecībā uz vīniem] pieteikumus [izskata] atbilstīgi pieejai, ko ievēro saskaņā ar Savienības horizontālo kvalitātes politiku, kura piemērojama pārtikas produktiem, izņemot vīnu un stipros alkoholiskos dzērienus, kā noteikts Padomes Regulā (EK) Nr. 510/2006 (2006. gada 20. marts) par lauksaimniecības produktu un pārtikas produktu ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu un cilmes vietu nosaukumu aizsardzību".

65. Minētais paralēlisms izpaužas arī, analizējot ACVN un AĢIN reģistrācijas procedūru. Spriedumā *Budějovický Budvar* ir uzsvērts, ka, "pretēji citām Kopienas rūpnieciskā un komerciālā īpašuma aizsardzības sistēmām, [..] reģistrācijas procedūra, kas paredzēta Regulā Nr. 2081/92 un Regulā Nr. 510/2006, ir balstīta uz pilnvaru sadalījumu starp attiecīgo dalībvalsti un Komisiju, jo lēmumu reģistrēt apzīmējumu Komisija var pieņemt vienīgi tad, ja attiecīgā dalībvalsts tai ir iesniegusi šādu pieteikumu, un šādu pieteikumu var iesniegt vienīgi tad, ja dalībvalsts pārbauda, vai tas ir pamatots ([spriedums,] 2001. gada 6. [decembris,] *Carl Kühne* u.c., C-269/99, [EU:C:2001:659], 53. punkts). Tādējādi valsts reģistrācijas procedūras ir integrētas Kopienu lēmumu pieņemšanas procedūrā un veido tās neatņemamu sastāvdaļu. Tās nevar pastāvēt ārpus Kopienas aizsardzības sistēmas" [32].

66. Šis modelis tika iekļauts Regulā Nr. 479/2008 attiecībā uz vīna nozari [33] un Regulā Nr. 110/2008 (17. pants) attiecībā uz stiprajiem alkoholiskajiem dzērieniem. Tiesas argumenti spriedumā *Budějovický Budvar*, kuri citēti iepriekšējā punktā, par Regulā Nr. 2081/92 un Regulā Nr. 510/2006 paredzēto (procesuālo) kārtību tādējādi var tikt ekstrapolēti uz Regulu Nr. 1234/2007.

31 Ir vēlme attiecināt šo vienādošanas tendenci arī uz citām nozarēm. Piemēram, 2015. gada 6. oktobrī Eiropas Parlaments pieņēma rezolūciju par ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu aizsardzības iespējamu attiecināšanu uz nelauksaimnieciskiem produktiem [2015/2053(INI)]. Šajā rezolūcijā ir uzsvērts, ka "pašreizējie valstu tiesību akti, kas aizsargā nelauksaimnieciskos produktus, ļauj dalībvalstīs piemērot dažādu līmeņu aizsardzību, kas ir neatbilstoši iekšējā tirgus mērķiem un traucē to efektīvu aizsardzību Eiropā un tajās dalībvalstīs, kurās uz šiem produktiem neattiecas valsts tiesību akti, tādējādi norādot uz *nepieciešamību ieviest vienotu sistēmu ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu aizsardzībai visā ES*" (bez izcēluma oriģinālajā tekstā). Skat. rezolūciju, kurā Komisijai tiek lūgts iespējami ātrāk izstrādāt tiesību akta priekšlikumu šajā sakarā: http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//TEXT+TA+P8-TA-2015-0331+0+DOC+XML+V0//ES.

32 Spriedums, 2009. gada 8. septembris, *Budějovický Budvar* (C-478/07, EU:C:2009:521), 116. un 117. punkts. Šis pats mērķis – garantēt Savienībā vienotu regulā [tobrīd – Padomes 1992. gada 14. jūlija Regulā (EEK) Nr. 2081/92 par lauksaimniecības produktu un pārtikas ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu un cilmes vietu nosaukumu aizsardzību (OV 1992, L 208, 1. lpp.)] noteikto ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu aizsardzību, pamatojoties uz to reģistrāciju atbilstīgi šai regulai, ir pausts arī 1998. gada 9. jūnija spriedumā *Chiciak* un *Fol* (C-129/97 un C-130/97, EU:C:1998:274), 25. punkts. Tāpat arī 1999. gada 4. marta spriedumā *Consorzio per la tutela del formaggio Gorgonzola* (C-87/97, EU:C:1999:115), 18. punkts.

33 Tās preambulas divdesmit devītajā apsvērumā ir noteikta kārtība, kādā panākama aizsardzība, pamatojoties uz reģistrāciju Kopienas līmenī, uzdodot Komisijai pārbaudīt, ka pieteikumi atbilst regulā noteiktajiem nosacījumiem un ka pieeja visās dalībvalstīs ir vienāda.

67. Turklāt to, ka ar regulu pieņemšanu attiecībā uz ACVN un AĢIN tika aizstāts valstu aizsardzības regulējums, apstiprina pašas regulas, ieviešot pārejas noteikumus, jo Savienībā bija valstis, kuru tiesību sistēmā jau bija tiesību akti, kas reglamentēja cilmes vietas nosaukumus, un valstis, kurās šādu tiesību aktu nebija (un nav) [34].

68. Saistībā ar vīniem ir jāatceras Regula Nr. 1493/1999, kuras 54. panta 2. punktā bija definēti "noteiktos apvidos ražoti kvalitatīvie vīni" ("n.a.r.k.v.") un to kategorijas. Šā panta 4. punktā bija noteikts, ka "dalībvalstis nosūta Komisijai to [n.a.r.k.v.] sarakstu, kurus tās atzinušas, norādot par katru no šiem [n.a.r.k.v.] sīku informāciju par valsts noteikumiem, kas reglamentē šādu [n.a.r.k.v.] ražošanu un izgatavošanu". Tā kā cilmes vietas nosaukums *Porto*/*Port* bija aizsargāts saskaņā ar Portugāles tiesībām, šie vīni bija iekļauti n.a.r.k.v. sarakstā un uz tiem automātiski attiecās Regulā Nr. 1234/2007 (118.s panta 1. punktā) noteiktā aizsardzība, Komisijai tos iekļaujot šīs regulas 118.n pantā paredzētajā reģistrā (*E-Bacchus* sarakstā [datubāzē]) [35].

69. Tomēr šis automātiskums ir precizēts pašas Regulas Nr. 1234/2007 118.s pantā, kurā ir paredzēti zināmi piesardzības pasākumi, lai garantētu, ka *E-Bacchus* sarakstā iekļautie vīni atbilst noteiktajiem nosacījumiem, paredzot termiņu, kurā dalībvalstis nosūta nepieciešamo informāciju un Komisija pārbauda, vai iekļaušana reģistrā ir bijusi atbilstoša vai nē [36].

70. Gadījumā, ja dalībvalstī nav valsts tiesību aktu par ACVN, Regulas Nr. 1234/2007 118.f panta 7. punktā ir ļauts tai uz laiku piešķirt nosaukuma aizsardzību valsts līmenī. Šāda pagaidu aizsardzība zaudē spēku dienā, kad saskaņā ar šo regulu Komisija pieņem lēmumu par reģistrāciju vai lēmumu par reģistrācijas atteikumu.

71. Visi šie pagaidu noteikumi attiecīgā gadījumā apstiprina, ka dalībvalstis ir zaudējušas kompetenci piešķirt vīnu ACVN papildu vai lielāku aizsardzību, ja tiem jau ir statuss, kas tiem ir atzīts Regulā Nr. 1234/2007. Pretējā gadījumā nebūtu jēgas paredzēt pāreju no iepriekšējās situācijas uz jauno, kuras mērķis tieši ir strukturēt kompetenču pārdali, lai noteiktu aizsardzības regulējumu. Jau atkal spriedumā *Budějovický Budvar* [37] paustie apsvērumi par Regulu Nr. 510/2006 saistībā ar šo aspektu ir piemērojami attiecībā uz Regulu Nr. 1234/2007.

72. Neraugoties uz šiem argumentiem (un pārējiem, uz kuriem pamatojas spriedums *Budějovický Budvar* [38] un kuros neuzskatu par vajadzīgu vairāk iedziļināties), *IVDP* uzsver atšķirības starp Regulu Nr. 510/2006 un Regulu Nr. 479/2008. Nenoliedzot, ka dažas atšķirības pastāv, uzskatu, ka tās neietekmē abu analoģiju saistībā ar to mērķiem un būtiskajiem principiem.

73. Lai pamatotu, ka saistībā ar vīnu aizsardzību Savienība ir vēlējusies ņemt vērā valstu īpatnības, *IVDP* atsaucas uz Regulas Nr. 479/2008 preambulas divdesmit astoto apsvērumu, kurā paredzēts, ka, "lai saglabātu īpašās kvalitātes pazīmes vīniem ar cilmes vietas nosaukumiem vai aizsargātu ģeogrāfiskās izcelsmes norādi, dalībvalstīm būtu jāatļauj piemērot stingrākus noteikumus".

74. Man šis arguments tomēr nešķiet pārliecinošs. Regulas Nr. 479/2007 preambulas divdesmit astotais apsvērums, gluži pretēji, ir jāskata kopsakarā ar Regulas Nr. 1234/2007 120.d pantu, kurā dalībvalstīm ir atļauts iebilst pret dažām vīndarības metodēm un noteikt stingrākus ierobežojumus attiecībā uz to teritorijā ražotiem vīniem ar ACVN. Šis noteikums nekādi neietekmē ne aizsardzības, kas ir piešķirta

34 2009. gada 8. septembra spriedumā *Budějovický Budvar* (C-478/07, EU:C:2009:521), 118.–120. punkts, un 1998. gada 9. jūnija spriedumā *Chiciak* un *Fol* (C-129/97 un C-130/97, EU:C:1998:274), 28. punkts, šis elements tika vērtēts kā rādītājs tam, ka dalībvalstis ir zaudējušas savu aizsardzības regulējumu.

35 Skat. http://ec.europa.eu/agriculture/markets/wine/e-bacchus/index.cfm

36 Saskaņā ar šo noteikumu, ja nepieciešamā informācija netika iesniegta laikā, Komisija varēja svītrot ACVN no *E-Bacchus* reģistra. Tā arī līdz 2014. gada 31. decembrim varēja pieņemt lēmumu anulēt aizsardzību cilmes vietas nosaukumiem, ja tie neatbilda Regulas Nr. 1234/2007 118.b pantā noteiktajām prasībām.

37 Spriedums, 2009. gada 8. septembris (C-478/07, EU:C:2009:521).

38 Turpat.

vīnu, kuri atbilst minimālajiem kvalitātes standartiem, cilmes vietas nosaukumiem, regulējuma vienveidību, ne ekskluzivitāti. Ja kāda dalībvalsts nosaka, ka tās vīni var iegūt ACVN statusu, tikai ievērojot stingrāku ražošanas praksi, tā to var likumīgi darīt. Tomēr atkārtoju, ka šī prasība nenozīmē, ka cilmes vietas nosaukumu, kad tie ir reģistrēti visā Savienībā, aizsardzības regulējuma noteikšana būtu atstāta valstu ziņā [39].

75. Līdz šim izklāstītie apsvērumi vedina mani piedāvāt apmierināt *EUIPO* vienīgo apelācijas sūdzības pamatu. Lai gan Vispārējā tiesa savā spriedumā pamatoti ir uzsvērusi Regulas Nr. 1234/2007 118.m panta 1. un 2. punktā noteiktās aizsardzības "ekskluzīvo" raksturu [40], tā, atzīstot valstu tiesībās noteikto papildu aizsardzību, ko iepriekš netieši bija noraidījusi, ir pieļāvusi tiesību kļūdu, sprieduma nākamajos punktos (44.–49.) atspēkojot šo pareizo apgalvojumu.

C. Par *IVDP* pretapelācijas sūdzības otro un trešo pamatu

1. Par pamatu pieņemamību

76. Virspusēji izlasot *IVDP* izvirzītos sūdzības otro un trešo pamatu, varētu tikt secināts, kā to dara pārējie lietas dalībnieki, ka tie ir nepieņemami, jo, šķiet, tie ir vērsti tikai pret Vispārējās tiesas vērtējumu, uz kuru, kā tas izriet no Tiesas pastāvīgās judikatūras [41], neattiecas Tiesas kontrole.

77. Ja šo divu pamatu saturs ietvertu vienīgi iebildumus pret Vispārējās tiesas vērtējumu saistībā ar preču zīmes un ACVN līdzību vai dominējošajiem elementiem, kuri nosaka, kā tos uztver patērētāji, vai to abu sajaukšanas iespēju, es pievienotos rosinātajai iebildei par nepieņemamību.

78. Tomēr domāju, ka šī nav abu apelācijas sūdzības pamatu īstā būtība un ka ar tiem ir izvirzīta patiesa tiesību problēma, nevis vienkārši [jautājums par] faktu izvērtējumu vai to, ko Tiesa sauc par "faktiska rakstura apsvērumiem". Ir jānoskaidro, vai Vispārējā tiesa, veicot Regulas Nr. 1234/2007 118.m panta 2. punkta a) un b) apakšpunkta interpretāciju, ir ievērojusi šā noteikuma normatīvo saturu. Lai apstiprinātu vai noraidītu šo interpretāciju, protams, ir jāpievēršas juridiskajiem jēdzieniem (izmantošana, piesavināšanās, atdarināšana, aplinku norādījums, netaisnīgi gūts labums no reputācijas), kuri, piemērojot tos attiecībā uz noteiktām atšķirības zīmēm un ACVN, noteikti būtu jāizvērtē konkrēti, nevis abstrakti. Ja Tiesa, īstenojot savas apelācijas instances funkcijas, nevarētu pārbaudīt Vispārējās tiesas veiktās interpretācijas atbilstību tiesībām šajā jomā, baidos, ka tās kontroles pilnvaras būtu diezgan ierobežotas.

79. Pamatojot savu iebildi par nepieņemamību, *EUIPO* atsaucas uz 2016. gada 21. janvāra sprieduma *Viiniverla* [42] 31. punktu, kurā Tiesa atgādināja, ka tiesai, kura ir iesniegusi prejudiciāla nolēmuma lūgumu, "ir jāizvērtē, vai sidra spirta nosaukums "Verlados" "izraisa asociācijas" ar ģeogrāfiskās izcelsmes norādi "Calvados" Regulas Nr. 110/2008 16. panta b) punkta izpratnē". Tomēr no šā apgalvojuma, kurš ir loģisks prejudiciālās tiesvedības kontekstā, neizriet, ka Tiesai saistībā ar apelācijas sūdzību būtu liegts lemt par veidu, kādā Vispārējā tiesa savā spriedumā ir interpretējusi un piemērojusi juridisko jēdzienu "aplinku norādījums" (vai citu analogu [jēdzienu]).

39 Valsts noteikta kvalitātes līmeņa, kas ir augstāks par regulās paredzēto, atzīšana atspoguļojas arī Regulas Nr. 110/2008 attiecībā uz stiprajiem alkoholiskajiem dzērieniem 6. pantā.

40 Pārsūdzētā sprieduma 38. punkts: "Atbilstoši kopējās lauksaimniecības politikas normatīvās vides jēgai un sistēmai (Regulas Nr. 491/2009 preambulas [pirmais] apsvērums; šajā ziņā un pēc analoģijas skat. arī Regulu Nr. 510/2006, spriedumu, 2009. gada 8. septembris, *Budějovický Budvar*, C-478/07, [..] EU:C:2009:521, 107. un nākamie punkti) saistībā ar Regulas Nr. 491/2009 piemērošanas jomu šīs aizsardzības precīzi nosacījumi un piemērošanas joma ir paredzēti vienīgi šīs pašas regulas 118.m panta 1. un 2. punktā."

41 Saistībā ar visu skat. neseno spriedumu, 2017. gada 2. marts, *Panrico*/*EUIPO* (C-655/15 P, nav publicēts, EU:C:2017:155), 68. punkts, kurā ir citēts rīkojums, 2013. gada 16. maijs, *Arav*/*H.Eich* un ITSB (C-379/12 P, nav publicēts, EU:C:2013:317), 42., 81. un 82. punkts; spriedumu, 2015. gada 19. marts, *MEGA Brands International*/ITSB (C-182/14 P, EU:C:2015:187), 48.–51. punkts, un rīkojumu, 2016. gada 7. aprīlis, *Harper Hygienics*/*EUIPO* (C-475/15 P, nav publicēts, EU:C:2016:264), 35. un 36. punkts.

42 Lieta C-75/15 (EU:C:2016:35).

80. Ņemot vērā arī instances tiesas sprieduma formulējumu, ir jāizvērtē pati ACVN *Porto*/*Port* (lai gan tas varētu būt jebkurš cits [nosaukums]) spēja izpildīt tam piemītošās funkcijas un izmantot Savienības tiesībās paredzēto aizsardzību. Ja tiktu atzīts – kā tas izriet no Vispārējās tiesas interpretācijas, kura apstiprina Apelācijas padomes īstenoto –, ka šim ģeogrāfiskajam nosaukumam ir ļoti vāja atšķirtspēja [43] tā, ka atliktu vien pievienot vārdam *Porto* kādu citu (šajā gadījumā – "Charlotte"), lai varētu tikt reģistrētas Savienības preču zīmes citu alkoholisko dzērienu identificēšanai, uzskatu, ka ACVN *Porto*/*Port* tiktu radīts nopietns kaitējums, jo tas nespētu aizstāvēties pret turpmākajām alkoholisko dzērienu preču zīmēm, kurās tiktu izmantots tam raksturīgais elements (*Porto*/*Port*), pievienojot tam jebkuru citu no tūkstoš iespējamiem ģeogrāfiskajiem vai toponīmiskajiem nosaukumiem.

81. Citiem vārdiem sakot, kļūda tiesību piemērošanā, kas ir šīs instances tiesas sprieduma daļas pamatā, manuprāt, ir saistīta ar to, ka nav ievērots Savienības tiesību noteikums, kurā ir nostiprinātas no Regulas Nr. 1234/2007 izrietošās ACVN *Porto*/*Port* tiesības liegt reģistrēt jebkādu alkoholisko dzērienu preču zīmi, kurā ir izmantots šis nosaukums. Tiesības liegt [izmantošanu] (*ius excludendi alios*) ir pamats aizsardzībai, kura vīnu ACVN ir piešķirta ar šo regulu, kuras 118.m panta 2. punktā tie ir aizsargāti pret to nosaukumu tiešu vai netiešu komerciālu izmantošanu, ļaunprātīgi izmantojot ACVN reputāciju (a) apakšpunkts), vai paša ACVN ļaunprātīgu izmantošanu, atdarināšanu vai aplinku norādījumu (b) apakšpunkts). *IVDP* pretapelācijas sūdzības pamati, kuri man šķiet pieņemami, ir saistīti attiecīgi ar abām šīm aizsardzības modalitātēm.

2. Par IVDP pretapelācijas sūdzības otro pamatu

82. Savā Vispārējā tiesā iesniegtajā prasībā par [lēmuma] atcelšanu *IVDP* apgalvoja, ka Apelācijas padome, neatzīstot, ka ACVN *Porto*/*Port* iekļaušana preču zīmē "Port Charlotte" nozīmē tā reputācijas ļaunprātīgu izmantošanu, ir pārkāpusi Regulas Nr. 1234/2007 118.m panta 2. punkta a) apakšpunkta ii) ievilkuma noteikumus. Atbildot [uz šo pārmetumu,] Vispārējā tiesa apstiprināja Apelācijas padomes viedokli par to, "ka apstrīdētajā preču zīmē nav nedz izmantots, nedz norādīts minētais cilmes vietas nosaukums un tādējādi nav jāpārbauda tās reputācija" [44].

83. Šajā atbildē Vispārējā tiesa, pirmkārt, ir zināmā mērā novirzījusies no prasītājas argumenta. Uz tās izvirzīto diskusiju par ACVN reputācijas ļaunprātīgu izmantošanu Vispārējā tiesa apelēja pie "aplinku norādījuma" jēdziena, kurš ir minēts nevis Regulas Nr. 1234/2007 118.m panta 2. punkta a) apakšpunkta ii) ievilkumā, bet gan šā punkta b) apakšpunktā, uz kuru attiecas cits pārsūdzības pamats.

84. Vispārējā tiesa nav bijusi konsekventa, apgalvojot, ka "apstrīdētajā preču zīmē nav izmantots minētais cilmes vietas nosaukums" (sprieduma 72. punkts), bet turpinājumā norādot, ka "vārds "port" ir agrākās preču zīmes sastāvdaļa" (pārsūdzētā sprieduma 76. punkts, kurš ir veltīts "aplinku norādījuma" [jēdziena] analīzei).

85. Uz brīdi atstājot malā ar aplinku norādījumu saistītās problēmas, kurām pievērsīšos, iztirzājot nākamo pamatu, ir jāatzīst, ka preču zīmē "Port Charlotte" ir reproducēts pats ACVN vārds, proti, "Port". Uzreiz ir konstatējams, ka tās sākuma sastāvdaļa ir tieši tāda pati kā ACVN. Tādējādi ir izpildīts pirmais būtiskais nosacījums saistībā ar Regulas Nr. 1234/2007 118.m panta 2. punkta a) apakšpunkta ii) ievilkumā paredzēto aizsardzību, un Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu, neatzīstot to sava sprieduma 72. punktā.

43 Tā, gan citiem vārdiem, to tiesas sēdē apgalvoja gan *EUIPO*, gan *Bruichladdich*. Konkrēti, *EUIPO* norādīja, ka "*Porto* un *Port* ir sugasvārdi", lai gan pēc tam tas mīkstināja šo apgalvojumu, turpinājumā piebilstot, ka "tiem ir zināma vispārīga konotācija".

44 Pārsūdzētā sprieduma 72. punkts.

86. Tāpat vīnam ar šo ACVN ir reputācija, kas netiek apstrīdēta, jo attiecīgais nosaukums ir uzskatāms par labi zināmu [45]. Līdz ar to strīds ir vienīgi par to, lai noskaidrotu, vai paša ACVN vārda izmantošana apstrīdētajā preču zīmē nozīmē tā ļaunprātīgu izmantošanu Regulas Nr. 1234/2007 118.m panta 2. punkta a) apakšpunkta ii) ievilkuma izpratnē.

87. Iemesli, kāpēc Vispārējā tiesa neatzina šādu ļaunprātīgu izmantošanu, pamatojas uz tiesību kļūdu, uz kuru norādīju jau iepriekš. Būtībā Vispārējā tiesa uzskatīja, ka ACVN *Porto*/*Port* trūkst savas atšķirtspējas, jo šā nosaukuma vienu vārdu (*Porto*/*Port*), iekļautu alkoholisko dzērienu preču zīmē, kura to reproducē kopā ar citu vārdu, patērētājs uztveršot tikai kā ģeogrāfiskas vietas (ostas) apzīmējumu, kuru raksturo šis otrais elements. Saskaņā ar šo tēzi *Porto*/*Port* būtu vispārējs, parasts nosaukums, kuru varētu piesavināties jebkurš komersants, kurš vēlētos identificēt savus alkoholiskos dzērienus ar šo vārdu, pievienojot tam kādu citu (cilvēka, pilsētas, jebkura toponīma vai ģeogrāfiska objekta vārdu).

88. Šāds apgalvojums man šķiet nepieņemams, jo tas tik lielā mērā mazina ACVN *Porto*/*Port* atšķirtspēju, ka *de facto* pārvērš to par sugasvārdu, pretēji Regulas Nr. 1234/2007 118.m panta 3. punktā skaidri noteiktajam aizliegumam [46].

89. Atzīt, kā to dara Vispārējā tiesa [47], ka arī saistībā ar alkoholiskajiem dzērieniem vārds "port" atbilst pirmām kārtām upes vai jūras ostai, nevis ACVN, nozīmētu atņemt šim nosaukumam jēgu, piešķirot tam sugasvārda raksturu, kas liktu tam zaudēt [piešķirto] aizsardzību. Pat ja angliski vai franciski "port" nozīmē ostu, tas neattaisno to, ka ACVN tiek atņemta aizsardzība, – lēmums piešķirt tam tādu pat aizsardzību kā pārējiem vīnu ACVN, nevis, pamatojoties uz noteiktiem semantiskiem apsvērumiem, mazāku aizsardzību, tika pieņemts, kad Savienības iestādes apstiprināja tā iekļaušanu ACVN reģistrā.

90. Šīs Savienības tiesībās noteiktās aizsardzības sekas šīs lietas gadījumā ir tādas, ka vārds "Port" nevar tikt izmantots – ne atsevišķi, ne kopā ar kādu citu vārdu – preču zīmēs, kas identificē alkoholiskos dzērienus, kuri var negodīgi gūt labumu no tā reputācijas (it īpaši, dzērienos, kuru starpā pastāv zināma konkurence, ņemot vērā, ka tie ir orientēti uz viena veida patērētāju un ka tiem tiek izmantoti tādi pat izplatīšanas un pārdošanas kanāli).

91. Tādējādi Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, nepareizi novērtējot aizsardzības, kura ir piešķirta vīnu ACVN (tostarp, ACVN *Porto*/*Port*), apjomu, kas ir izejas punkts, lai lemtu par to reputācijas iespējamo ļaunprātīgo izmantošanu preču zīmēs, kurās ir piesavināts tiem raksturīgais vārds.

3. Par IVDP pretapelācijas sūdzības trešo pamatu

92. Šis pamats balstās uz Regulas Nr. 1234/2007 118.m panta 2. punkta b) apakšpunkta pārkāpumu. *IVDP* pārmet Vispārējai tiesai, ka tā neesot atzinusi [48], ka apstrīdētajā preču zīmē ir izmantots aplinku norādījums uz ACVN *Porto*/*Port*.

93. Būtībā iepriekšējā apelācijas sūdzības pamata apmierināšana ļautu atteikties no šā [pamata] analīzes, jo, konstatējot Regulas Nr. 1234/2007 118.m panta 2. punkta a) apakšpunkta ii) ievilkuma pārkāpumu, Vispārējās tiesas spriedums būtu jāatceļ. Es tomēr veikšu tā vērtējumu.

45 *IVDP* norāda (tās prasības par [lēmuma] atcelšanu 83. punkts), ka iepriekšējos lēmumos, kurus tā šeit citē, *EUIPO* bija akceptējis ACVN *Porto*/*Port* atpazīstamību. Nešķiet, ka šis aspekts būtu ticis apstrīdēts, ņemot vērā vīnu ar šo ACVN starptautisko slavu un atpazīstamību.

46 Rūpes par to, lai tiktu aizliegta vīnu ACVN ļaunprātīga izmantošana, balstoties uz to šķietamo sugasvārdu raksturu, tika izrādītas jau pirms daudziem gadiem. Jau Madrides 1891. gada 14. aprīļa Nolīguma par nepatiesu vai maldinošu ražotāja norāžu aizliegumu 4. pantā ir norādīts, ka "katras valsts tiesām ir jālemj, uz kādiem nosaukumiem, pamatojoties uz to sugasvārdu raksturu, neattiecas šā Nolīguma noteikumi, *tomēr neiekļaujot šajā pantā minētajā atrunā vīna produktu reģionālas izcelsmes nosaukumus*" (mans izcēlums).

47 Pārsūdzētā sprieduma 71. punkts.

48 Pārsūdzētā sprieduma 74.–77. punkts.

94. Tiesas judikatūrā [49] ir noteikts, ka aplinku norādījums "attiecas uz situāciju, kurā vārds, kas ir izmantots produkta apzīmēšanai, ietver aizsargāta nosaukuma daļu tā, ka tad, kad patērētājs saskaras ar produkta nosaukumu, viņš iedomājas par produktu, kura nosaukums ir aizsargāts" [50].

95. Aplinku norādījuma aizliegums nav noteikti saistīts ar to, ka sabiedrībai pastāv reāla sajaukšanas iespēja. Nav nepieciešams, lai patērētājs domātu, ka asociācijas izraisošā preču zīme ietver [vārdu], ko aizsargā ACVN, uz kuru tā aplinkus norāda. Tiesa ir uzsvērusi, ka ""asociāciju izraisīšana" var notikt pat tad, ja attiecīgo produktu sajaukšanas iespēja nepastāv" [51].

96. Pārsūdzētā sprieduma 76. punktā Vispārējā tiesa atsaucās uz Tiesas judikatūru par to, ka nav nepieciešama sajaukšanas iespējas esamība, lai varētu runāt par aplinku norādījumu. Tomēr, izvēršot savus argumentus saistībā ar šo aspektu, tā apstiprināja Apelācijas padomes secinājumu par ""aplinku norādījuma" uz portvīnu [..] neesamību, jo viskijs ir atšķirīgs produkts un neviens apstrīdētās preču zīmes elements neietver iespējami nepatiesu vai maldinošu norādi" [52]. Balstoties uz šo premisu, Vispārējā tiesa noraidīja attiecīgo atcelšanas pamatu, atsaucoties "uz iepriekš 71. punktā izklāstītajiem apsvērumiem" saistībā ar apstrīdētās preču zīmes izmantošanu [53].

97. Paužot šādu apgalvojumu, Vispārējā tiesa, manuprāt, ir pieļāvusi divkāršu kļūdu tiesību piemērošanā: a) pirmkārt, tā ir kļūdījusies attiecībā uz pašu "aplinku norādījuma" jēdzienu tā, kā tas ir interpretēts Tiesas judikatūrā, uzskatot, ka šajā gadījumā tā nav, jo nepastāv sajaukšanas iespēja starp viskiju un portvīnu, un b) otrkārt, atsaucoties uz iepriekšējo sprieduma punktu, tā ir atkārtojusi to pašu kļūdu, uz kuru es norādīju, analizējot otro *IVDP* apelācijas sūdzības pamatu.

98. Preču zīme "Port Charlotte", "pat tad, ja sajaukšanas iespēja [ar ACVN *Porto*/*Port*] nepastāv" [54], samērā informēta, uzmanīga un apdomīga Eiropas patērētāja uztverē var izraisīt asociācijas ar vīniem, kas ir aizsargāti ar šo ACVN. Vispārējai tiesai bija jāabstrahējas no sajaukšanas iespējas [55] un jāpievērš uzmanība tam, vai jaunā preču zīme "sabiedrībai [nerada] asociācijas par produkta izcelsmi" [56], it īpaši, ņemot vērā, ka runa ir par līdzīgiem produktiem, kuri, būdami alkoholiski dzērieni, ir iepildīti pudelēs, un to, ka pastāv (daļēja) fonētiska līdzība starp atpazīstamo ACVN un preču zīmi, kuru tiek lūgts atzīt par spēkā neesošu [57].

99. Līdz ar to uzskatu, ka abi prasījumi, kuri ir izvirzīti gan *EUIPO*, gan *IVDP* apelācijas sūdzībā, ir apmierināmi un pārsūdzētais spriedums tādējādi ir atceļams.

100. Atbilstoši Tiesas statūtu 61. panta pirmajai daļai Vispārējās tiesas nolēmuma atcelšanas gadījumā Tiesa pati var taisīt galīgo spriedumu lietā, ja to ļauj tiesvedības stadija. Tā tas, manuprāt, ir šajā lietā.

49 Spriedumi, 1999. gada 4. marts, *Consorzio per la tutela del formaggio Gorgonzola* (C-87/97, EU:C:1999:115), 25. punkts; 2008. gada 26. februāris, Komisija/Vācija (C-132/05, EU:C:2008:117), 44. punkts; 2011. gada 14. jūlijs, *Bureau national interprofessionnel du Cognac* (C-4/10 un C-27/10, EU:C:2011:484), 56. punkts, un 2016. gada 21. janvāris, *Viiniverla* (C-75/15, EU:C:2016:35), 21. punkts.

50 Šī judikatūra reizēm ir tikusi kritizēta, jo tās nosacījums ir, ka "[attiecīgais vārds] ietver aizsargāta nosaukuma daļu", jo var būt tā, ka, pat to neietverot, kādā preču zīmē var būt elementi, kuri paši par sevi sabiedrībai izraisa asociācijas ar ACVN.

51 Spriedumi, 1999. gada 4. marts, *Consorzio per la tutela del formaggio Gorgonzola* (C-87/97, EU:C:1999:115), 26. punkts; 2008. gada 26. februāris, Komisija/Vācija (C-132/05, EU:C:2008:117), 45. punkts, un 2016. gada 21. janvāris, *Viiniverla* (C-75/15, EU:C:2016:35), 45. punkts.

52 Pārsūdzētā sprieduma 74. punkts.

53 Turpat, 75. punkts.

54 Spriedums, 2016. gada 21. janvāris, *Viiniverla* (C-75/15, EU:C:2016:35), 52. punkts.

55 *EUIPO* ir atzinis šo [sajaukšanas] iespēju citos līdzīgos gadījumos, uz kuriem *IVDP* ir norādījis Vispārējai tiesai (tā prasības 71. punkts). Konkrēti, savā 2014. gada 14. maija lēmumā *EUIPO* apmierināja *IVDP* iebildumus saistībā ar Savienības preču zīmes Nr. 11229317 "Port Ruhige" attiecībā uz viskiju reģistrāciju, argumentējot to tā, ka starp šo preču zīmi un ACVN *Porto*/*Port*, ņemot vērā to vizuālo, fonētisko un konceptuālo līdzību, kā arī to, ka abi ir alkoholiski dzērieni, kuri tiek tirgoti, izmantojot tos pašus izplatīšanas kanālus, pastāv sajaukšanas iespēja. Lemjot saistībā ar šo aspektu, *EUIPO* citu starpā noraidīja preču zīmes īpašnieka argumentus par ACVN vājo atšķirtspēju. Tas turklāt norādīja, ka daži patērētāji varētu "uztvert preču zīmi ["Port Ruhige"] kā apakšnosaukumu ACVN [*Port*] eksportam".

56 Spriedums, 2016. gada 21. janvāris, *Viiniverla* (C-75/15, EU:C:2016:35), 45. punkts.

57 Kritērijs, kurš ir izmantots spriedumos, 1999. gada 4. marts, *Consorzio per la tutela del formaggio Gorgonzola* (C-87/97, EU:C:1999:115), 27. punkts; 2008. gada 26. februāris, Komisija/Vācija (C-132/05, EU:C:2008:117), 27. punkts; 2011. gada 14. jūlijs, *Bureau national interprofessionnel du Cognac* (C-4/10 un C-27/10, EU:C:2011:484), 57. punkts, un 2016. gada 21. janvāris, *Viiniverla* (C-75/15, EU:C:2016:35), 33. punkts.

VII. Secinājumi

101. Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, iesaku Tiesai:

1) atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2015. gada 18. novembra spriedumu lietā *Instituto dos Vinhos do Douro e do Porto, IP*/ITSB – *Bruichladdich Distillery* (T-659/14, nav publicēts, EU:T:2015:863);

2) atcelt Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja (*EUIPO*) Apelācijas ceturtās padomes 2014. gada 8. jūlija lēmumu lietā R 946/2103-4, kas attiecas uz preču zīmes "Port Charlotte" ar numuru 5421474 spēkā neesamības atzīšanas pieteikumu;

3) piespriest katram lietas dalībniekam savus tiesāšanās izdevumus segt pašam.